

23 Sirius [1]

Alvorens aan mijn uitleg over Sirius te beginnen, hierbij eerst enige achtergrond informatie.

Wij moeten dan helemaal terug naar het begin van de schepping. Eerder in dit boek zagen we dat de diepste geestelijke kern van de mens een gedachtevonk is van de Oorspronkelijke Geest. In het hoofdstuk over Lily zagen we hoe moeilijk het is om dit in concrete begrippen te zeggen! Is het een zaad? Is het een bloemknop? Is het een ei? Is het een moeder? Het is niets van dit alles, maar het heeft het vermogen een mens voort te brengen die zich kan ontwikkelen tot een god.

Vele miljoenen jaren terug ontwikkelde dit goddelijke principe zich in vele microkosmoi tot een goddelijk mens. Maar sommige van deze mensen weken af van het godsplan. Zij daalden af naar een universum dat niet bedoeld was om er te blijven. Het was bedoeld als een laboratorium waar werk te doen was. Echter deze mensen zagen daar *hun gestalte weerspiegeld in het water* en ze werden er verliefd op. Dat is de legende van Narcissus.

Toen deze mensen verliefd werden op hun spiegelbeeld, maakten zij de vergissing zich te vereenzelvigen met iets dat voortdurend onderhevig is aan verandering. Verandering is het kenmerk van het universum dat zij binnen-gingen, het zevende komische gebied. De Geest echter is onveranderlijk, dus toen deze mensen zich in de materie onderdompelden, kwamen zij in een onmogelijke situatie terecht. Daarop trok de Geest zich terug uit hun microkosmos en zo bleven zij achter zonder gids. De ziel stierf en wat overbleef was de persoonlijkheid, oorspronkelijk bedoeld als het voertuig waarmee de ziel, verenigd met de Geest, zichzelf tot uitdrukking kon brengen. Echter, van de Geest bleef de oorspronkelijke Gedachtevonk achter, omdat die onvernietigbaar is. Voor de sterfelijke persoonlijkheid is het mogelijk om zich te wijden aan de wedergeboorte van de oorspronkelijke ziel en haar zo tot leven terug te voeren.

Daar, diep in het hart van iedere zoeker, ligt de oorspronkelijke gedachtevonk van de goddelijke geest verzonken. Wanneer we een zaadje beschouwen, weten wij dat het meerdere eigenschappen heeft. Het bezit een kiem, het heeft energie om te groeien en het bezit een ontwerp voor de toekomstige plant.

Wanneer we nu *Harry Potter* beschouwen weten we dat Harry bij Lily geboren werd. Harry verpersoonlijkt de oorspronkelijke ziel, die tevoorschijn komt uit de goddelijke gedachtevonk. Maar er is ook energie en een plan dat uitgevoerd moet worden. In fysiek zaad is het ontwerp aanwezig in de chromosomen. In een goddelijke gedachtevonk is er een mentaal plan rustend aanwezig, totdat het wordt belevendigd. Wanneer we een microkosmos beschouwen vlak voordat de nieuwe ziel geboren wordt, kunnen we het volgende waarnemen:

Er is de goddelijke gedachtevonk in het hart, klaar om weer te ontvlammen. Dat is Lily, die in verwachting is van Harry.

Vervolgens is er James, de zoeker, die uiteindelijk de bedoeling van het leven heeft ontdekt en die verlangt naar de geboorte van de innerlijke God.

En er is Voldemort, die weet wat er gaande is. Er werd voorspeld dat Lily zal bevallen van een zoon die Voldemort zal verslaan.

Maar er is nog iets anders, dat moeilijk is uit te leggen.

De microkosmos heeft zeven gebieden van bestaan, net als het universum. De oorspronkelijke mens was werkzaam in het ZESDE gebied van de microkosmos. Zowel het hoger zelf, als het lager zelf, vibreerden oorspronkelijk met een intens leven, eveneens in het zesde komische gebied van de microkosmos. Dat betekent dat de zesde ring of schil van de microkosmos actief was. Door deze schil kwamen de stralen van levengevende energie de microkosmos binnen.

Om dit te begrijpen stel je je voor dat je je in een glazen bol bevindt. Door middel van een elektronisch instrument, ben je in staat om de kleur van het glas te veranderen in een van de zeven basiskleuren. Je kunt je voorstellen, dat wanneer je de kleur van het glas in rood verandert, het glas alleen het rode licht zal toelaten tot de bol. En dat wanneer je het glas in groen verandert, alleen de groene stralen binnenkomen. Enzovoort.

Toen de mens in het zesde komische gebied verscheen, was de zesde ring open voor de energiestralen van dat gebied. Dat gebied noemen wij het koninkrijk der hemelen, Nirvana, enz. De mens leefde er in grote glorie en geluk.

Een grote groep mensen echter ging zich vestigen in het zevende kosmische gebied, dat daar niet voor bedoeld was. Dat betekent dat de zevende ring van de microkosmos zich opende voor de energie van het zevende komische gebied, terwijl de zesde ring zich sloot. Dat was de geboorte van Voldemort en de dood van het tot dan toe heersende hoger zelf. Dit proces duurde vele miljoenen jaren volgens onze tijdrekening.

Vandaag de dag is het zo dat onze microkosmos nog steeds deze zeven ringen heeft, maar de zesde (en ook de vijf daar nog boven gelegen) is volledig in slaap, terwijl de zevende vibreert en energie uit het gevallen universum toelaat. Het hoger zelf neemt deze energie op en houdt het lager zelf gaande.

Laat ons nu het beeld wat meer verfijnen, om daarmee te komen tot de uitleg van Sirius als principe.

Stel je voor dat de zeven glazen bollen niet over het hele oppervlak doorschijnend zijn, maar er uitzien als een nachtelijke hemel, met doorschijnende lichtpunten, die er uitzien als sterren. De sterren in het microkosmische uitspansel zijn gerangschikt in twaalf groepen, als een microkosmische dierenriem. Door deze doorlaatbare punten schijnt geconcentreerd licht in de microkosmos naar binnen. Nogmaals, deze lichtpunten laten alleen de (astrale) lichtenergie van het zevende komische gebied toe tot de microkosmos, omdat de andere ringen niet meevibreren.

Er komt een moment in het leven van iedere werkelijke zoeker, dat hij gaat beseffen dat hij gevangen zit. En zodra dit gevoel van gevangenschap zich gaat manifesteren, wordt een verlangen naar bevrijding geboren. Dat is het moment dat James zich verenigt met Lily, waarna Harry wordt geboren.

Dit is een buitengewoon belangrijk moment in de geschiedenis van Harry Potter: een uiterst dun lichtstraaltje uit het zesde komische gebied, dat is vanuit de Hemel, vanuit God, komt voor het eerste sinds eonen, plotseling de microkosmos binnen en raakt Lily in het hart.

Maar hoe kan een lichtstraal van het zesde komische gebied de microkosmos binnenkomen, als het zesde omhulsel nog slapend is? Op het moment dat Harry wordt geboren, wordt als het ware een bres geslagen in de gevangenis muur. Er verschijnt een ster aan de hemel van de zesde microkosmische ring. *Dat is de ster van*

Bethlehem. Daarom wordt in het Oosten een ster gezien, wanneer Jezus wordt geboren. Het Oosten is het symbool van het nieuwe leven, het Westen is het symbool van het einde van het oude leven.

Wanneer Harry wordt geboren schijnt Sirius in Harry's hemel. Voor de oude Egyptenaren was Sirius de ster van opstanding. Toen Sirius voor de eerste keer opkwam in de vroege ochtend, vlak voordat de zon verscheen, werd deze dag uitgeroepen tot eerste dag van de Egyptische kalender. Het was de aankondiging van de overstroming van de Nijl en dat betekende hernieuwd leven voor de Egyptenaren. De naam Sirius heeft daarom zeer krachtige connotaties.

Wij weten dat wanneer Harry wordt geboren, Sirius zijn Peetvader wordt. Sirius wordt voor Harry zijn voorbeeld, zijn mentor en zijn gids.

Zoals ik al zei, verpersoonlijkt Harry de nieuwe ziel die wordt geboren uit het eeuwige principe in het hart. Harry is de kiem in het zaad, om het zo uit te drukken. Maar, zoals ik al schreef, zaad heeft een plan nodig om te groeien en een hoeveelheid energie. Sirius verpersoonlijkt het plan van de groei van de nieuwe ziel, de eerste stap in de herschepping van de oorspronkelijke goddelijke mens.

Wanneer de nieuwe energie, voor het eerst sinds eonen, de microkosmos binnenstroomt, begint de projectie van het gedachtebeeld van De Komende Nieuwe

Mens in de microkosmos, zoals door God in het begin voorzien. Dit gedachtebeeld wordt geprojecteerd in de aura van de zoeker. Zo wordt de zoeker in stilte geïnspireerd en gemotiveerd. Terwijl de ziel groeit in genade, groeit ook het gedachtebeeld, de mentale projectie van Gods Plan.

Wij weten dat, wanneer Harry wordt geboren, het hoger zelf, of het microkosmische zelf, probeert de nieuwe ziel te doden, maar in werkelijkheid is het andersom: de nieuwe ziel verzwakt het hoger zelf. Voldemort tracht Harry te doden, maar uiteindelijk wordt hij zelf verzwakt. Harry straalt een licht uit, dat volledig disharmonisch is met het leven in de microkosmos.